

تظاهرات سکوت و ممانعت برگزارکنندگان از دادن شعار مرگ بر جمهوری اسلامی!

در روز شنبه ۱۵ سپتامبر ۲۰۱۸ (۲۴ شهریورماه ۱۳۹۷) تظاهراتی به فراخوان "کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)" با حمایت برخی از سازمان های اپوزیسیون در سوئد برگزار شد که در آن تظاهرکنندگان با حمل باندول بسیار طولانی ای که حاوی عکس های تعدادی از جانباختگان دهه ۶۰ بود ، در خیابانهای مرکزی استکهلم به راهپیمایی پرداخته و نگاه پرسشگر هزاران فردی را که در بعد از ظهر شنبه در خیابان ها بودند، به خود جلب نمودند. در این تظاهرات حدود ۳۰۰ نفر شرکت داشتند. نکته قابل تعمق و تأسف آنجاست که بر اساس تصمیم سازمان دهندگان و تن دادن سازمان های حامی آن ها به این تصمیم مماشات جوانه، عکس شهدای به خون غلطیده دهه ۶۰ بدون هیچگونه شعاری علیه رژیم جمهوری اسلامی که مرتکب چنان جنایتی گشته ، صرفا با نواختن طبل حمل می شد!

در جریان راهپیمایی ، وقتی بخشی از جمعیت با توجه به ۴۰ سال جنایات آشکار رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی ، شروع به دادن شعار سرنگونی حکومت کردند، از سوی مسئولین برگزاری این تظاهرات (همان ها که در چند سال پیش سازشکارانه جریان ایران تریبونال را سازمان داده بودند)، مورد اعتراض قرار گرفتند. آن ها تذکر می دادند که این مارش بایستی در سکوت راهپیمایان برگزار شود و نباید هیچ شعاری سر داده شود. البته به رغم تذکرات مکرر سازمان دهندگان این حرکت، نیروهای مبارز شرکت کننده همچنان به سر دادن شعارهای مبارزاتی برای سرنگونی رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی ادامه دادند و حتی پس از این که جمعیت به نقاط شلوغ تر و پُر رفت و آمد شهر رسید، طنین شعارها علیه جمهوری اسلامی هر چه بلندتر و کوبنده تر شد و نیروهای مبارز خواستار بستن سفارتخانه جمهوری اسلامی در استکهلم شدند.

با توجه به این که "کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)" به عنوان سازمان دهنده اصلی این تظاهرات و سازمان های حامی اش ، مخالف سر دادن شعارهایی علیه رژیم وابسته و جنایتکار جمهوری اسلامی در مارش سکوت خود بودند ، شعار دادن های بخشی از شرکت کنندگانی که خواستار سرنگونی جمهوری اسلامی بودند را در رسانه های خود منعکس ننمودند!

بسیاری از نیروهای اپوزیسیون با توجه به سابقه "کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)" ماهیت آن را می شناسند و برای آن ها انجام چنین حرکتی از طرف این کانون جای تعجب ندارد. اما این سؤال برای تعدادی از شرکت کنندگان مطرح بود که سازمان هائی که در نشریات خود از سرنگونی جمهوری اسلامی حرف می زنند بر چه اساسی به تظاهرات "سکوت" در مقابل جنایات رژیم تن دادند ، بویژه آن که در گزارش "کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)" تاکید شده که این راهپیمائی بزرگ "بدون حمایت و شرکت احزاب و سازمان های ایرانی، از جمله حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری ایران، حزب کمونیست کارگری - حکمتیست، سازمان فدائیان اقلیت، شورای همبستگی با مبارزات مردم در ایران، پژاک، پلاتفرم دموکراتیک جنبش ها و خلق های ایران و جبهه سرخ، که مجموعه ای از احزاب و سازمان های چپ سوئدی هستند، در این سطح میسر نمی گشت."

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی ایران!
با ایمان به پیروزی راه چریک های فدایی خلق ایران

سازمان هواداران چریک های فدایی خلق ایران در استکهلم - سوئد
پانزدهم سپتامبر ۲۰۱۸